

[Martin Sørensen (Peterslund).]

Under Forhandlingerne i det andet høje Ting blev det anført, at en meget væsentlig Del af Udbyttet af Merindkomst- og Tillægsskatten skulde dække Lønforhøjelser til Tjenestemændene, og den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) var inde paa Betragtninger af lignende Art nu her for lidt siden. Det konservative Folkeparti ønskede jo Løntillægget forhøjet med 2 Mill. Kr. ud over, hvad Finansministeren havde foreslaaet efter Forhandling med Tjenestemændene. Da Udgiften til Lønforhøjelser naturligvis skal dækkes ved forøgede Indkomster for Staten, forstaaer man ikke rigtig, hvorledes Det konservative Folkeparti baade kan stille Forslag om Forhøjelse af Udgifterne og saa, naar Forslag om Dækning fremkommer, stemme derimod. Alle ved, at det ikke paa det nuværende Tidspunkt er muligt at foretage en saa omfattende Ændring af Budgettet, at der ved Beparelser eller Omlægning af Indtægterne er Mulighed for at skaffe Balance, efter at Udgiftslovene er vedtaget. For øvrigt vil det vist ikke være nemt at paavise, hvorledes det skulde være muligt at gennemføre en Beparelse, der var stor nok til at overflødiggøre Lovene om Merindkomstskat og Tillægsskat, uden derved at gøre Skade og fremkalde berettiget Utilfredshed i store Dele af Befolkningen baade i By og paa Land. Jeg tror heller næppe, at de to ærede Oppositionspartier vil være i Stand til at give Anvisning paa saadanne Beparelser. De to Partier er jo enige med Regeringen og Regeringspartierne i, at en Beparelse ikke kan fremkomme ved en Nedsættelse af Tjenestemandslønningerne.

Det maa maaske være mig tilladt i denne Forbindelse at fremsætte en enkelt Bemærkning angaaende dette Forhold, uden at jeg derigennem i øvrigt skal komme ind paa, hvorvidt Tjenestemandslønningerne er for høje eller for lave i Forhold til den Levedod, den almindelige Befolkning i Tiden har, et Forhold, der naturligvis maa tages Hensyn til ved Bedømmelsen af Lønningernes Størrelse. Jeg skal om Tjenestemandslønningerne anføre, at de skal være anstændige. En Tjenestemand, en Kontormand, en Mand, der faar fast Løn, har jo ikke Mulighed for at faa en ekstraordinær stor Konjunkturførtjeneste, saaledes som andre Borgere i de frie Erhverv har det, Fortjenester af den Art, som dette Lovforslag netop tager Sigte paa. Der er lagt Loft over Tjenestemændenes Indtjeningsmuligheder, ligesom der ogsaa — hvilket naturligvis giver dem en vis Tryghed og Sikkerhed i Tilværelsen

— i nogen Maade er Bund under Indtægtsnedgangen i daarlige Tider, naar Borgere i de frie Erhverv er udsat for at komme paa bar Bund, er udsat for at miste alt, hvad der er tjent i de gode Aar, ja, endogsaa — saaledes som Tilfældet er med mange Landmænd — er udsat for at maatte forlade deres Ejendom med en stor Gæld paa den bare Krop.

Vi har tidligere stemt for samtlige Udgiftslove, og vi finder, det er rigtigt at tage Pengene hos de Kredse af Befolkningen, hvem de ekstraordinære Forhold baade herhjemme og i vort Forhold til Udlandet har bragt særlige Fordele i Form af store Indkomster.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti fremsatte den ensidige Betragtning, at det var uretfærdigt over for de Mennesker, der i de tre Sammenligningsaar havde haft en lille Indkomst, men som nu var naaet op paa en større Indkomst, at Staten nu kommer og stryger Toppen af Skæppen til Fordel for Statskassen. Dette Spørgsmaal maa imidlertid ses i Forhold til Vilkaarene for andre Borgere i dette Land, som ogsaa i de tre Sammenligningsaar har haft daarlige Indtægter, men ikke har kunnet opnaa en saa stor Merindkomst som de Skatteborgere, der her er Tale om, og som netop i Kraft af de særlige Forhold inden for deres Erhverv eller i Kraft af særligt Held inden for deres Virksomhed er naaet op paa saa store Indkomster, at de nu falder under inder Merindkomstskattelovens Bestemmelser. Jeg er indforstået med, at navnlig Merindkomstskatten ikke er en Beskatningsform, der kan fortsættes ud i al Fremtid, men det er en Beskatningsform, som er vel egnet til at inddrage en Del af de store ekstraordinære Fortjenester i Statskassen til Dækning af de Udgifter, som de forhaandenværende ekstraordinære Forhold bevirker.

Maa jeg til Oplysning for det høje Tings Medlemmer blot meddele, at i en lille Skattekreds ude paa Landet,ovre i Jylland, har baade Tillægsskat og Merindkomstskat i alt kun andraget ca. 16 000 Kr. Der er kun en eneste Landmand med, han er med med en Krone, og han har paaklaget sin Ansættelse til Landsoverskatteraadet, saa der er al Udsigt til, at Staten mister den ene Krone, som den saaledes var lige ved at faa fat i.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokra-